

De Hilmahuistermolen te Visvliet

door J. Lieferring, vrijwilliger.

Deze watermolen bemaalt de Hilmahuistermolenpolder, groot 240 ha. Hij werd gebouwd in 1868, heeft een stalen vijzel en roeden met zelfzwiching van 17,40 m.

Het onderstaande is een opsomming van kleine gebeurtenissen en wetenswaardigheden uit het notulen-/kasboek van bovengenoemde polder.

In de beginjaren had de molen nog geen vaste molenaar, daar het molenaarshuisje nog niet klaar was. Als molenaar werd tot 1876 K. Reinders aangesteld, daarna werd K. Dijkstra watermulder. In 1879 werden twee nieuwe houten roeden gestoken voor de somma van f 76,25 voor de ene, f 75,07½ voor de andere, waarbij de molenaar ook geholpen heeft. Deze roeden waren nog met zeilen uitgerust, daar in 1883 een post zeilen herstellen voorkomt.

In augustus 1898 vond een bijzondere vergadering plaats, omdat er een nieuwe as en een nieuwe roede in de molen geplaatst moeten worden. Deze waren nog van hout. De oude roede werd in 1899 verkocht voor f 5,-.

Al in 1904 werden twee stalen roeden gestoken voor f 395,-.

omdat er nogal wat schade was ontstaan bij bliksem-inslag. Er is toen wel over zelfzwichting gesproken, maar daar was slechts één stem voor, zodat dit niet doorging. De houten as hield het maar 12 jaar uit, dit blijkt uit het plaatsen in 1910 van de nog bestaande gietijzeren as. De prijs van deze as, gegoten door A.J.Koning te Foxhol, was f 290,-.

In 1914 werd zelfzwichting op de roeden aangebracht, hetgeen toen wel met algemene stemmen werd aangenomen.

Molenaar K. Dijkstra bleef tot 1919, waarna zijn zoon molenaar werd tot 1928. Van 1928 tot aan zijn pensioenering in 1960 was B. Wolters molenaar.

In 1930 werd de molen van nieuw riet voorzien. Toen er in 1935 één roede af

was, werd een nieuwe roede geplaatst; de vrijkomende kleppen werden gebruikt voor het opknappen van de andere roede. Het volgende jaar werd er gesproken over Dekkerwieken. Maar dit werd afgewezen, daar de in 1935 geplaatste roede reeds was voorzien van bredere borden en dus al beter aanliep. Tot 1950 gebeurden er weinig bijzonderheden, behalve dat in genoemd jaar een nieuwe houten vijzel werd geplaatst. Dit viel net in de natte periode, zodat de bemaling door de naastliggende polders, de Besheerpolder en de Twee Provinciën werd overgenomen.

In 1956 werd een dieselmotor in de molen geplaatst, daar windkrachtbemaling alleen niet voldoende was.

G. Hamstra volgde in 1960 B. Wolters als molenaar op, maar vertrok al in 1964 met de noorderzon. Na hem bedienden bestuursleden de dieselmotor, daar de molen niet meer met de windkracht kon malen. De molen werd alleen goed waterdicht gehouden, maar verder gebeurde er aan onderhoud niets meer.

Na de storm van 1972 werden de mensen wakker geschud en werden plannen gemaakt voor de restauratie. Het duurde echter tot juni 1978, voordat de molen weer in gebruik kon worden genomen.

Bij de restauratie werd een nieuw wiekenkruis met zelfzwichting geplaatst, spruiten en schoren en staart vernieuwd, terwijl de houten vijzel vervangen werd door een nieuwe stalen.

Nu - 4 jaar na de restauratie - verkeert de molen in een redelijke staat van onderhoud. De korte schoren zijn net vervangen, maar hij heeft wel hier en daar wel een verfbeurtje nodig. J.L.

De molen te Visvliet.